

2019-02-24 7^e Zondag C

Welkom

bij de Eucharistieviering, in wat wij terecht noemen het Huis van God en van ons mensen.

Wij zijn hier bij elkaar, nabij aan elkaar, in gemeenschap, want ons geloof is wel persoonlijk, maar niet individualistisch, het heeft alles te maken met ons als mensengemeenschap. Het brengt ons tot elkaar. Het koor zong: 'Heer, op uw goedheid blijf ik vertrouwen', wij steunen elkaar daarin, want dat is niet altijd gemakkelijk, en samen staan wij daar sterker in.

Wat doen wij in deze viering? Wij gaan naar Jezus, de Christus, en laten ons door Hem onderrichten. Wij luisteren naar zijn Woord en overwegen het: hoe wil Hij dat wij leven en omgaan met de mensen om ons heen.

En daarna gaan wij bij Hem aan tafel om inniger met Hem verbonden te zijn, én met de andere aanwezigen. Zo delen wij samen in zijn Geest.

Ik wens u een goede viering.

Overweging. N.a.v. 1 Sam.26, 2, 7-9.12-13,22-23 en Lk.6, 27-38

David is een rivaal van koning Saul, die door de Heer verworpen is. Saul achtervolgt hem om hem te doden. David krijgt de kans de slapende Saul te doden, maar hij spaart hem, uit respect voor hem, die een kind is van God, en als koning de gezalfde van de Heer. David handelt uit eerbied voor zijn vijand. Daarover laat Jezus in het evangelie weinig aan duidelijkheid te wensen over: "Bemint uw vijanden...., doe wel aan die u haten..... zegen hen die u vervloeken....., en bidt voor hen die u mishandelen..." En zo gaat het de hele passage door: "Oordeel niet..... veroordeel niet..... spreek vrij... geef....., wees barmhartig, zoals uw Vader barmhartig is.."

Hebt u ooit iets moeilijkers gehoord? Iets dat zó tegen onze natuurlijke neiging ingaat? Je hoeft niet eens een kort lontje te hebben om de neiging te voelen er meteen op te slaan als je flink beledigd of belaagd wordt. Het is tegenwoordig aan de orde van de dag dat mensen in elkaar geslagen worden, soms om een kleinigheid. En hoe vaak wordt niet een mes getrokken, of een pistool?

En toch, Jezus spreekt ons er op aan. We doen er dus goed aan er even goed over na te denken voordat we met Hem aan tafel gaan.

Wanneer noemen wij iemand onze vijand? Wij ontmoeten iedere dag een aantal mensen, sommigen zelfs veel. En we vinden niet iedereen spontaan sympathiek; aan enkelen kunnen we ons voortdurend ergeren, daar lopen we misschien liever met een boog omheen. Het valt ons al moeilijk om gewoon

beleefd tegenover hen te zijn. Maar, zegt Jezus, zegen hen en bid voor hen. Zoals gij wilt dat de mensen u behandelen, moet gij ook hen behandelen. Wij zijn er gewoonlijk erg gevoelig voor als wij niet behandeld worden zoals wij dat wensen. Zijn wij er attent op hoe anderen zich voelen onder onze bejegening; Hoe spreken we hen aan? welk gevoel klinkt er in door? Dat vraagt echte aandacht, een kritische houding tegen over onszelf, die niet vanzelf sprekend is, en ons niet aangeboren wordt. C'est le ton qui fait la musique. Er zit gemakkelijk iets van irritatie of afstandelijkheid in, zonder dat we ons daar van bewust zijn, en zonder dat we dat willen.

En dan hebben we het nog niet eens over "vijanden" gehad. Kent u mensen in uw omgeving die u als vijandig beschouwt? Ik bedoel in uw eigen omgeving, mensen die u wel eens of vaker ontmoet? Dat zal niet zo gemakkelijk voorkomen. Misschien wel mensen waar we een uitgesproken hekel aan hebben. En nu worden we uitgenodigd om hen te beminnen, om voor hen te bidden. Is dat wel mogelijk? Wat houdt dat eigenlijk in?

Er wordt van ons niet het onmogelijke gevraagd. Gevoelens van afkeer laten zich niet zomaar veranderen in sympathie. Het vraagt echte bekering. We dienen ons te realiseren wat we aan hen, zoals aan iedere mens, verschuldigd zijn. Iedere mens is een medemens, een kind van God, zelfs een crimineel. Daarin zijn wij allemaal gelijk. Dat leert ons geloof ons. Dat te erkennen is wel het minste dat van ons gevraagd mag worden. En dat heeft consequenties. Dat betekent niet dat we niet op onze hoede mogen of moeten zijn, of dat we alles maar goed moeten vinden. Wat het wel inhoudt is moeilijk op voorhand te zeggen. Dat hangt van de situatie af, over wie het gaat, en waartoe wij ons in staat achten. Maar wij dienen wel uit te gaan van de waardigheid die iedere mens heeft als schepsel Gods, als onze gelijke, en die waardigheid zoveel mogelijk tot zijn recht te laten komen. In de evangelies kunnen we lezen hoe Jezus dat deed, hoe hij ons dat vóór deed. Daar kunnen we het voorlopig wel mee doen.

Nijmegen, 24 februari '19

pastor Jan Zuiker, assumptionist.